

Artikelen van Willi O. Sucher

De Moderne Mystiek en Wetenschapsreview
Artikel van Willi Sucher, augustus 1937

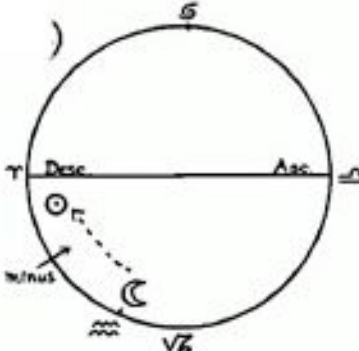
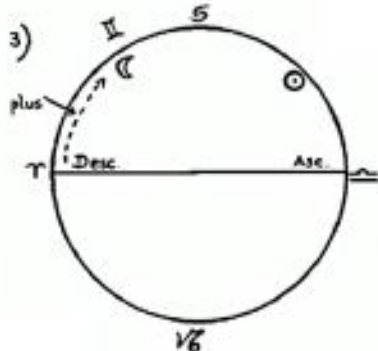
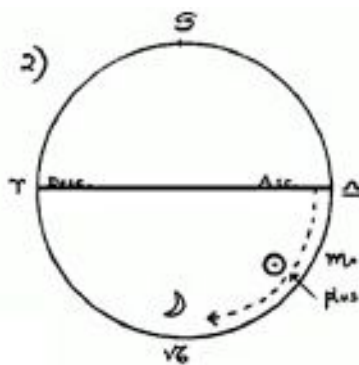
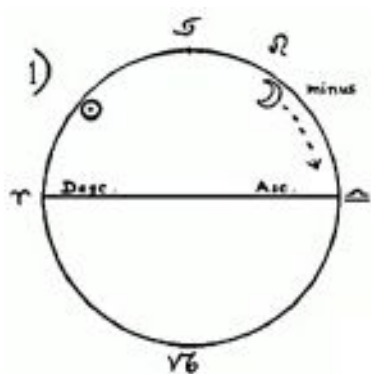
ASTROLOGIE II EEN BLIK IN HET GEBOORTE ASTROGRAM

In het vorige artikel is erop gewezen dat het in het licht van de moderne wetenschappelijke kennis nauwelijks houdbaar is om alleen de geboorte te beschouwen als de basis voor astrologisch onderzoek. Onderzoek in de embryologie heeft aangetoond dat de ontwikkeling van de kiem, vooral in de zeer vroege stadia, van grotere betekenis is dan de eigenlijke geboorte. Om de astrologie in de moderne tijd een plaats te geven, moeten we dus de geboorte-astrogram als uitgangspunt nemen voor de doordringing van die gebeurtenissen die zich in de periode voor de geboorte in de sterrenwereld afspeelden.

De geboortecconstellatie lijkt op de fysiognomie (gelaatskunde) van een mens. Zelfs de meest ongetrainde persoon zal waarnemen hoeveel dingen er achter de kenmerken verborgen liggen; dingen die van belang zijn met betrekking tot het karakter van de mens, het lot dat men heeft ondergaan, enzovoorts. De menselijke fysiognomie kan worden gevoeld als een poort naar het begrip van het individu dat erachter zit. Zo is het ook met de geboortecconstellatie. We moeten er doorheen als we de kennis over het ontstaan van de mens in de tijd voor de geboorte willen bereiken. Hoe kunnen we dat doen?

Er bestaat een oude regel die ons door de Egyptenaren is overgeleverd. Het is de zogenaamde Hermetische Regel. Deze verschijnt lang voor het begin van de christelijke jaartelling in de bijna mythische geschriften van de Egyptische priesters Nechepso en Petosiris. Deze regel geeft waardevolle aanwijzingen voor een bredere, minder rigide opvatting van de geboortecconstellatie, zodat deze in verband met de prenatale gebeurtenissen kan worden begrepen. De kern ervan is als volgt:

1. Indien de Maan bij de geboorte wassend was, dan was dat in het zogenaamde tijdvak van de conceptie - dat is, ongeveer 273 dagen voor de geboorte - de Maan op dié plek in de dierenriem die in de ascendant (aan de oostelijke horizon) van de geboorte-astrogram staat.

2. Als de Maan bij de geboorte áfnemend was, dan was hij in het tijdvak van de conceptie op die plaats in de dierenriem die in de descendant (aan de westelijke horizon) in de horoscoop van de geboorte staat. Deze periode van 273 dagen komt ongeveer overeen met de duur van een normale embryo-ontwikkeling, hoewel die bij een abnormaal korte zwangerschap, zoals bij kinderen van zeven maanden, navenant korter zou (moeten) zijn.

Bij het gebruik van deze regel in de praktische astrologie ontstaan vier mogelijkheden. Deze zullen we illustreren in vier tekeningen.

Dit zijn de vier mogelijke voorwaarden voor een prenatale astrogram. In het eerste voorbeeld is de maan wassend en boven de

horizon (aangeduid door de horizontale lijn van ascendant naar descendant). Dan zal de maan rond het moment van conceptie in dát deel van de hemel hebben gestaan de ascendant staat, dus in dit geval in het beeld van de Weegschaal. Van daaruit is hij in ongeveer 273 dagen verhuist naar zijn plaats in de horoscoop, die in Leeuw staat. Het is niet helemaal teruggekomen naar zijn beginpunt in de Weegschaal. Om terug te keren naar de Weegschaal zal het precies 273 dagen duren, want deze tijd komt overeen met tien hele omwentelingen van de maan door de dierenriem (10 keer 27,3 dagen). In het eerste voorbeeld is het tijdperk dus ongeveer vier dagen korter dan de 273 dagen; namelijk de vier dagen die de maan nodig heeft om van Leeuw naar Weegschaal te gaan.

In het tweede voorbeeld is de maan wassend, maar onder de horizon. Volgens de Hermetische Regel stonde de maan rond de conceptie op de plaats die bij de geboorte de ascendant is - die weer in de Weegschaal staat. Daarvandaan keerde het in 273 dagen terug naar de Weegschaal. Maar de geboorte vond een paar dagen later plaats, zodat in dit geval de periode van 273 dagen verlengd wordt met de dagen die de maan nodig heeft om van de Weegschaal naar de Steenbok te gaan.

In de derde en vierde tekening is de maan afnemend. Op het moment van conceptie zal hij op zijn plaats in de dierenriem zijn geweest die op het moment van de geboorte de descendant is, welke zich in de Ram bevindt. In de derde tekening staat de maan nu boven de horizon in de geboorte-astrogram en we moeten aannemen dat het iets langer duurde dan de 273 dagen, namelijk de tijd die nodig was om naar de Tweelingen te gaan. In het vierde geval daarentegen duurde het minder dan 273 dagen, het aantal dagen dat het duurt om van Waterman naar Ram te gaan.

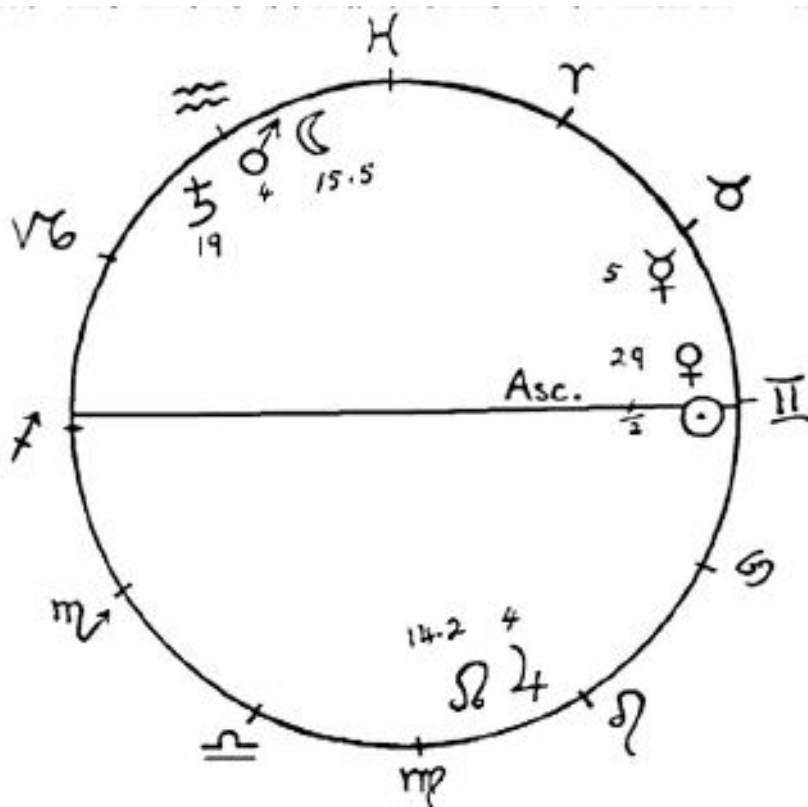
Nu zal het gemakkelijk te begrijpen zijn dat het tijdstip waar de Hermetische Regel naar verwijst een moment weerspiegelt rondom de conceptie. Het is duidelijk dat we in het geval van een kind van zeven maanden geen tien maancyclusen (10 maal 27,3 = 273 dagen) moeten nemen, maar gemiddeld acht (8 maal 27,3: 218 dagen) maancyclusen.

Maar deze berekeningen vertellen ons niet of het moment van het tijdstip precies samenvalt met dat van de fysieke conceptie. De veelvuldige processen die verband houden met de conceptie zijn inderdaad nog niet zo tastbaar in het huidige stadium van de wetenschappelijke kennis, en het is ook niet nodig dat ze dat vanuit astrologisch oogpunt wel zouden moeten zijn. De geesteswetenschap ziet de conceptie als een soort focus of stralingspunt voor een hele wereld van kosmische gebeurtenissen, en het zijn deze gebeurtenissen die in zekere zin worden weerspiegeld, afgebeeld, in het moment van het prenatale periode. De conceptie geeft een precies fysiek punt aan in de ontwikkelingslijn, terwijl de prenatale periode verwijst naar een hele sfeer van gebeurtenissen - zelfs een sfeer in de tijd.

Dat de maan, op het moment van de zogenaamde epoch, het moment in de buurt van de conceptie, op de plaats staat in de dierenriem die op het moment van de geboorte in de ascendant (of de descendant) staat, is van grote invloed. Het betekent dat de ascendant of de descendant als een beeld van een brug is die vanuit de kosmische gebieden waar de maan in de allereerste stadia van prenatale ontwikkeling stond, naar binnen leidt. Een brug die alles wat bij de sfeer van de maan hoort verenigt met de aardse sfeer. Het is duidelijk dat dit soort astrologische verbeelding op geen enkele manier de klassieke tradities ontkent, maar het helpt ons door te dringen tot wat zich in de geboorte-astrogram manifesteert met een meer actieve kennis. Want de ascendant of de descendant zal nu aan ons verschijnen als een pad waarlangs de mens wordt geleid: vanuit een fijne etherische toestand in de maan-ruimte, door alle embryonale ontwikkeling, naar het meer solide element van de aarde - een proces dat een zeker hoogtepunt bereikt op het moment van de geboorte. Kortom, de ascendant of descendant is een beeld van de manier waarop de etherische mens, het zogenaamde etherlichaam, binnenkomt in de fysieke mens. De astrologische notie van de ascendant wordt zo uitgebreid tot een veel reëlere en concretere feiten wereld, wat betreft de intrede van de mens in het leven. Dit wordt aan de hand van voorbeelden getoond. We zullen het eerst op een historisch voorbeeld toepassen; de horoscoop van Richard Wagner.

De geboorte van Richard Wagner vond plaats op 22 mei 1813. Op dat moment was het volgende beeld aanwezig. De zogenaamde astrologische huizen zijn bewust buiten deze tekening gelaten, want het hoofddoel van dit artikel is om vanuit een eenvoudig begin elke stap op te bouwen en te begrijpen. Alleen de lijn van de horizon wordt aangegeven door de ascendant.

Om de taal van deze constellatie te begrijpen zonder al te zeer op de traditie terug te vallen, moeten we de taal doorbladeren naar wat er op de achtergrond aan het werk is, dat wil zeggen naar de krachten die tot het moment van de geboorte naar een culminerend punt hebben geleid. Nogmaals, het is alsof we de fysionomie van een mens doorzien naar de geestelijke vormende krachten die eronder liggen.

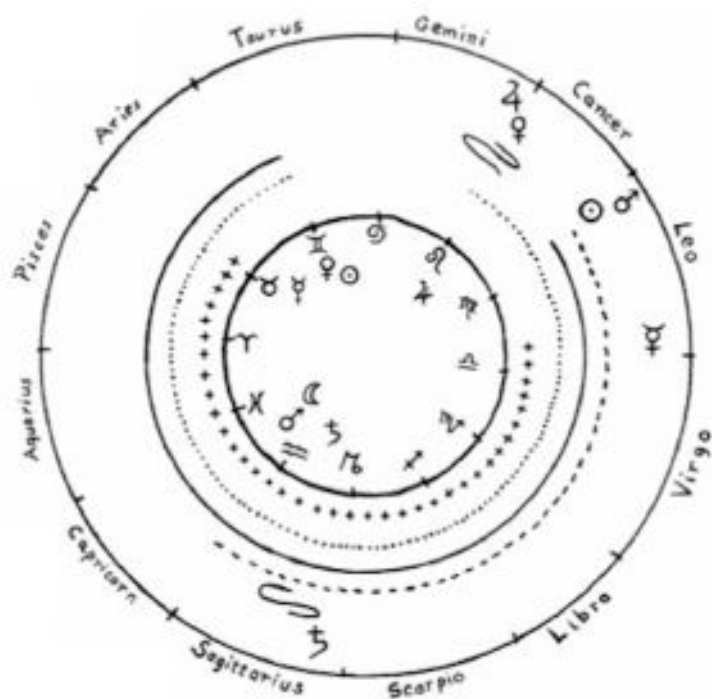
We gaan eerst op zoek naar het tijdstip met behulp van de Hermetische Regel. De maan is aan het afnemen en boven de horizon; daarom is het derde voorbeeld (zie hierboven) van toepassing. De maan staat in de prenatale kaart in de ascendant van de geboorte-astrogram in Boogschutter. Als we vanaf de geboortetijd, toen de maan in Waterman stond, 273 dagen teruggaan, dan hebben we de maan tien hele omwentelingen terug gevolgd en zijn we bij de Waterman aangekomen. Maar we zoeken de maan in Boogschutter, dus moeten we iets meer dan 273 dagen terug, en uiteindelijk vinden we op 15 augustus 1812 de maan in Boogschutter. Dit geeft ons de tijd van de conceptie - of juist, het begin van de zwangerschap.

Er was een bepaald constellatie van de aanwezige planeten op dat moment. In de daaropvolgende periode tot de geboortedatum op 22 mei 1813 ondergaan de sterrenbeelden grote veranderingen. Al deze gebeurtenissen in de kosmos zullen in de volgende tekening duidelijk worden gemaakt.

In deze tekening hieronder hebben we iets nieuws toegevoegd, namelijk de echte dierenriem van de vaste sterren - de eigenlijke sterrenbeelden van de dierenriem die zichtbaar zijn in de sterrenhemel. Deze zijn aangegeven in de buitenste cirkel, waarbij elk sterrenbeeld min of meer in zijn werkelijke omvang wordt weergegeven. Over de dierenriem van de ecliptica, die in de binnenste cirkel is aangegeven, is deze dierenriem van de vaste sterren een duidelijke werkelijkheid. De dierenriem van de ecliptica begint, zoals bekend, bij het lentepunt (een punt dat bepaald wordt door het ritme van de seizoenen) en verdeelt van daaruit het jaarlijkse pad van de Zon in twaalf gelijke sectoren. Het lentepunt staat bekend als Ram en vanaf hier worden de opvolgende sectoren in volgorde van de twaalf tekens van de dierenriem genoemd. Nu is de eigenlijke dierenriem van de vaste sterren tot op zekere hoogte onafhankelijk van deze eclipticale cirkel, want als gevolg van de precessie van de equinoxen vallen de echte sterrenbeelden en de bijbehorende tekens van de ecliptica niet meer samen, en dat zal in de toekomst ook steeds minder gebeuren. Wanneer wij bijvoorbeeld naar dat gedeelte van de baan van de zon kijken die als Ram wordt aangewezen, het daadwerkelijke sterrenbeeld zouden zien, dan is daar geen Ram maar zien we het sterrenbeeld Vissen. In de astrologische wetenschap van de toekomst zal het nodig zijn om rekening te houden met de echte sterrenbeelden en de tekens van de ecliptica.

In de tekening zijn de posities van de planeten aan het begin van het tijdstip op 15 augustus 1812 in de buitenste cirkel aangegeven. Er is een conjunctie tussen Jupiter en Venus bij de overgang van de Tweelingen naar de Kreeft. Er is ook een conjunctie van de zon en Mars in Leeuw, Mercurius gaat over van de Leeuw naar Maagd, en Saturnus staat in Boogschutter. Tijdens de periode van prenatale ontwikkeling tot 22 mei 1813 bewegen de planeten zich voort door de dierenriem, en hun verschillende paden worden in de tekening getoond door de bijbehorende cirkelbogen, of lusbogen in

In de tekening zijn de posities van de planeten aan het begin van het tijdstip op 15 augustus 1812 in de buitenste cirkel aangegeven. Er is een conjunctie tussen Jupiter en Venus bij de overgang van de Tweelingen naar de Kreeft. Er is ook een conjunctie van de zon en Mars in Leeuw, Mercurius gaat over van de Leeuw naar Maagd, en Saturnus staat in Boogschutter. Tijdens de periode van prenatale ontwikkeling tot 22 mei 1813 bewegen de planeten zich voort door de dierenriem, en hun verschillende paden worden in de tekening getoond door de bijbehorende cirkelbogen, of lusbogen in

het geval van Jupiter of Saturnus. Saturnus is retrograde aan het begin en aan het eind en Jupiter ongeveer in het midden van het prenatale periode. Het pad van Mars is dus -----, dat van de Zon _____, van Venus, en van Mercurius + + + +.

We zien dat, door op deze manier te werk te gaan, een extreem veelzijdig beeld wordt gevormd. Het geheel verschijnt als een grote eb en vloed van kosmische beweging, en een rijkdom aan verschijnselen die zich presenteren, ook al houden we alleen rekening met de conjuncties van de planeten gedurende deze hele periode. Er zijn drie dingen die we vooral moeten overwegen als we het beeld van deze stroming en beweging tot een bepaald geheel zouden verzamelen. Het zijn de bewegingen van de maan, de zon en

Saturnus gedurende deze prenatale periode. We hebben al gezien dat in de tijd van 15 augustus 1812 tot 22 mei 1813 de maan van Boogschutter (dat is het ecliptische teken van Boogschutter) naar Waterman is gegaan. Er liggen tien maancyclussen tussen deze tijden en ook de kleine extra weg van de Boogschutter naar de Waterman. Zo zal de maan gemiddeld ongeveer tien keer voorbij elke planeet zijn gegaan en bij elke gelegenheid op een ander punt in de kosmos zijn tegengekomen, want ook de planeet heeft zijn eigen beweging. Op de meest uiteenlopende manieren worden de krachten van de planeten door de Maan vastgehouden en gereflecteerd in de aarde-sfeer. Dit is een uiterst belangrijk punt en zal ons op dit moment naar een veel dieper inzicht leiden.

Als we kijken naar het pad van de zon en de aangrenzende paden van Mercurius en Venus, hebben we de indruk dat ze niet een deel van de dierenriem hebben bedekt. Er blijft een soort open ruimte in beeld. In de horoscoop van Richard Wagner is dit vrij duidelijk en eenvoudig, maar in andere gevallen kan het veel onregelmatiger zijn; Venus, bijvoorbeeld, kan deze open ruimte bijna sluiten. Dit feit kan ons ook veel waardevolle dingen vertellen; het is meer verbonden met de mens als aardse persoonlijkheid, zelfs onze uiterlijke verschijning. Aan de andere kant, verbeeld de maan met zijn prenatale omwentelingen het hele proces van belichaming van de bovenzintuiglijke geestelijke mens in het fysieke organisme uit. Saturnus, in zekere zin geholpen door Jupiter en Mars, staat ver op de achtergrond van al deze gebeurtenissen, niet passief maar in grote kosmische stilte. Saturnus beweegt zich veel langzamer dan de andere planeten en bovenal brengt Saturnus het grote drama van het lot in ons bestaan.

In de volgende artikelen zullen we, aansluitend op wat we tot nu toe hebben opgebouwd, de belangrijkste punten uit de biografie van Richard Wagner uiteenzetten, zodat we kunnen zien hoe dit aardse leven in het kosmische plaatje werd weerspiegeld. Daartoe was de nogal uitgebreide voorbereiding die we hebben ondergaan noodzakelijk, want we willen vooral bewust de kosmische feiten en hun relaties begrijpen.